SYLABUS SZCZEGÓŁOWY

Wydział Artystyczny

Kod przedmiotu:	A-2E06-I-1.19
Przedmiot:	**Rysunek**
Specjalność:	cały kierunek
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2019
Rok/Semestr:	I/1
Liczba godzin:	60,0
Nauczyciel:	**Kuśmirowski Robert, dr hab.**
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Nakład pracy studenta:	zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczycieli 60,0 godzin 2,5 pkt. ECTS samodzielna praca studenta 15,0 godzin 0,5 pkt. ECTS
Wstępne wymagania:	Student powinien posiadać wstępne zapoznanie dotyczące sprawnego łączenia rysunku z innymi dziedzinami sztuk plastycznych, powinien także być zapoznany z najnowszymi dokonaniami współczesnych artystów wizualnych, artystów kształtujących przestrzeń publiczną, oraz artystów performance. Wymagane są wstępne koncepcje indywidualnych projektów rysunkowych, oraz klasycznego rysunku przy użyciu obiektów ułożonych tj martwa natura lub wybrana przestrzeń na uczelni.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz
Zakres tematów:	**Semestr 1. Instalacja / Rysunek** Dość istotnym dodatkiem i uzupełnieniem do tradycyjnych zajęć z rysunku, przeprowadzanych przeważnie z ustawianym modelem lub martwą naturą, jest wprowadzenie do pracowni intermedialnej, modułu przestrzennego (wybranego skrawka z otaczającej nas rzeczywistości), zaplanowanego wcześniej i zbudowanego jako instalacja artystyczna pozwalająca nam na późniejsze jej traktowanie różnymi technikami rysunkowymi. Moze to być zbiór obiektów form przestrzennych, pozyskanych lub wykonanych ręcznie. Przeniesionych ze swoich pracowni, pokoju, piwnic czy strychów, na potrzeby budowania przemyślanej, własnej kompozycji. Zebrane rzeczy pokrywamy białą farbą białą lub o jasnym odcieniu, typowym dla podobrazi rysunkowych przeważnie stosowanych. Złożoność detali, kształtów i sprowadzenie ich z wymiaru rzeczywistego do wymiaru rysunkowego, pozwalają na zdobywanie wiedzy z dyscyplin trochę oddalonych od dyscyplin czysto artystycznych tj architektura, design, stolarstwo, ślusarstwo itp. W ten sposób poznajemy anatomię i znaczenie przedmiotów codziennego użytku, wyzwala zmysły, organizuje dotychczasowe umiejętności rysunkowe i wyobraźnię wynalazczą, niezbędną do dalszych zastosowań artystycznych. Czas trwania zadania jeden semestr. Przewidziana jest publiczna prezentacja prac w sali nr 6 ISP WA, podsumowująca działania artystyczne z przepracowanych dni i wygłoszonym uzasadnieniem merytorycznym. Podstawą proponowanych warsztatów jest wygenerowanie impulsów twórczych z tak powszechnego przedmioty jakim jest rysunek. Technika podstawowa nie musi być tylko poznana i odłożona na poółke, można z niej uczynić wiodące narzędzie kreacyjne w dzisiejszym, mocno technologicznym artystycznym świecie. Świadome użycie swoich umiejętności, zebranych już doświadczeń, stosowanie ulubionych technik rysunkowych, pozwoli nam na realizacje zadania z uwzględnieniem własnych fascynacji tematycznych i estetycznych.
Warunki zaliczenia:	zaliczenie odbywa się na podstawie przeglądu prac

Literatura:	1. R.W. Kluszczyński, Społeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimediów, Kraków 2001 (wydanie 2: 2002). 2. J. Baudrillard, Symulacja i symulakry, Warszawa 2005. 3. Benjamin W., Twórca jako wytwórca. Poznań 1975. 4. Benjamin W., Dzieło sztuki w epoce możliwości jego technicznej reprodukcji, (przeł. K. Krzemień), red. A. Hellman ?Estetyka i film?, WAF, Warszawa 1972. 5. B. Kowalska, Sztuka w poszukiwaniu mediów. Warszawa 1985. 6. P. Krakowski, O sztuce nowej i najnowszej. Warszawa 1981. 7. J. Ludwiński, Sztuka w epoce postartystycznej. ?Pokaz? 2001, nr 32 8. Gołaszewska M., Zarys estetyki, PWN, Warszawa 1986. 9. Gołaszewska M., Świadomość piękna. Problemy genezy, funkcji, struktury i wartości w estetyce, PWN, Warszawa 1970. 10. Ingraden R., Przeżycie, dzieło, wartość, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1966. 11. Kosuth J., Sztuka po filozofii, red. S. Morawski, ?Zmierzch estetyki ? rzekomy czy autentyczny??, Czytelnik, Warszawa 1987. 12. Stróżewski Wł., O prawdziwości dzieła sztuki. Prawdziwościowa interpretacja dzieła sztuki literackiej, w ? Studia Estetyczne?, t. XV, Warszawa 1978. 13. Welsch W., Sztuczne raje? Rozważania o świecie mediów elektronicznych i o innych światach (przeł. J. Gilewicz)
Kontakt:	podawany na zajęciach

Symbol	EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU Student, który zaliczył przedmiot w danym semestrze,	Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do PRK
01W	Student, który zaliczył przedmiot, posiada wszechstronną wiedzę dotyczącą rysunku oraz zna tradycyjne i współczesne metody pomocne w realizacjach rysunkowych	ocena ciągła w trakcie zajęć przegląd prac	K_W01	P7S_WG
02U	umie realizować własne koncepcje artystyczne z zastosowaniem zróżnicowanych technik rysunkowych	ocena ciągła w trakcie zajęć przegląd prac	K_U01 K_U02	P7S_UW
03U	posiada umiejętność samodzielnego tworzenia zestawów prac rysunkowych o określonej tematyce	ocena ciągła w trakcie zajęć przegląd prac	K_U02	P7S_UW
04U	tworzy prace związane z rysunkową interpretacją rzeczywistości: kreowaniem przestrzeni, budową kompozycji i formy, studium postaci i interpretacją postaci,	ocena ciągła w trakcie zajęć przegląd prac	K_U02 K_U04	P7S_UU P7S_UW
05K	potrafi indywidualnie i kreatywnie szukać nowych rozwiązań plastycznych w swobodnej i niezależnej rysunkowej wypowiedzi artystycznej	ocena ciągła w trakcie zajęć przegląd prac	K_K01 K_K03	P7S_KK P7S_KO P7S_KR